

[Lembourn.]

lænderne selv, der ønskede Grønland åbnet i 1950. Det ønskede det grønlandske landsråd, og hvis man vil føre kolonipolitik, skal man gøre lige det modsatte. Kolonipolitik har altid været efter den opskrift, at man lukkede området for at holde befolkningen nede i uvidenhed, så de ikke fik tilstrækkelig uddannelse til at kunne gøre oprør. Det er kolonipolitik. Danmark har gjort lige det stik modsatte. Vi har bidraget med alt, hvad vi overhovedet kunne, i fuld overensstemmelse med samtlige grønlandske landsråd, for at åbne landet og industrialisere det. At resultatet ikke altid har været, som vi havde håbet det, er rigtigt, og jeg hører selv til dem, der har rettet kritik imod mange af tendenserne, ikke mindst koncentrationspolitikken og lokaliseringspolitikken. Jeg har altid selv ment, at tempoet var for hurtigt, det er rigtigt, men man skal ikke komme og sige til de mennesker, at de gjorde det af ond vilje. Det er usandsynlig uretfærdigt over for både de grønlandske og de danske politikere, der har bidraget til åbningen af Grønland, at sige til dem, at de gjorde det af ond vilje. De gjorde det ud fra en god vilje. Der er begået fejltagelser, det må man indrømme, men at skælde de mennesker ud for at have kolonisynspukter er meningsløst.

Det eneste, jeg kan acceptere i det, hr. Lars Emil Johansen har sagt i dag, er en vis angst for, at når man begynder på minedrift, kan man risikere, at vækstraten stiger for hurtigt, og at der kan komme miljøproblemer. Det kan han have ret i. Men netop fordi vi er blevet klar over det, netop fordi de politikere, både grønlandske og danske, som igennem mange år har beskæftiget sig med Grønlandspolitikken, er klar over de fejl, vi har begået hidtil, netop fordi vi er blevet virkelig opmærksom på den skade, vi kan gøre imod den grønlandske kultur og imod det grønlandske miljø, er det ikke rigtigt at komme med den kritik på dette tidspunkt. For vi ved, hvad vi har begået af fejl, og vi ved, at hvis vi sætter denne minedrift i gang, skal vi netop undgå det, som vi har gjort galt på alle de andre områder. Derfor er denne kritik helt forældet.

Jeg har fuld tillid til Grønlandsministeren. Jeg har kendt ham igennem mange år, hans arbejde her i folketinget og også hans ar-

bejde i Grønlandsrådet, og hvis der er noget, der ligger ham fjernt, så er det enhver form for lyst til kolonipolitik, og hvis der er noget, der ligger ham fjernt, efter den holdning han har indtaget i vore debatter i Grønlandsrådet, så er det, at der skal ødelægges noget i det grønlandske miljø, og hvis der er noget, der ligger ham nært — det har jeg hørt ham tale om mange gange — så er det, at vi skal gøre, hvad vi kan for at bevare den grønlandske selvstændighed, den grønlandske kultur og det grønlandske miljø.

Derfor er besættelser af Grønlandsministeriet, udskældninger af ministeren for at være koloniminister og mistanke om, at han gennemfører disse koncessioner bare ud fra et groft profitmæssigt synspunkt, meningsløse, og de, der kommer med den slags ting, burde vide bedre.

Det konservative folkeparti kan derfor ikke tilslutte sig forespørgselsens mål, og vi agter at stemme imod den foreslåede dagsorden.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Grønland er et vidunderligt land. Det tror jeg alle vi, der har været deroppe kortere eller længere tid, vil skrive under på. Et stolt og trodsigt land, som stiger af det åbne vand, skrev biskop Ludwigs under et besøg deroppe. Det Grønland har Danmark i århundreder haft et stort og ofte tyngende ansvar for. Mange fejltrin er begået, og ofte har der også af udsendinge fra Danmark været vist et dårligt eksempel til efterfølgelse.

Mit parti vil nødigt medvirke til, at der i den aktuelle sammenhæng, når det gælder oliekoncessionerne, begås endnu et fejltrin, men det mener vi heller ikke der er tale om. Meddelelsen af koncessionerne nu har et betydeligt flertal i landsrådet bag sig, og der er som nævnt af Grønlandsministeren gjort et yderst grundigt undersøgelsesarbejde, men man følger også et forud lagt og godkendt tidsskema, og proceduren vil, kan vi forstå, blive yderligere drøftet på det kommende landsrådsmøde.

Grønlands befolkning er, så godt som kommunikationen tillader det deroppe — der burde jo være direkte transmission i dag — blev løbende orienteret. Da der ikke ved tildelingen er foregrebet noget med hensyn til den kommende hjemmestyreordning,